

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/
BM-II.059.1.702.2024.AB

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 6642 Pani Posłanki Iwony Hartwich w sprawie przechodzenia na emeryturę opiekunów osób z niepełnosprawnościami pobierających świadczenie pielęgnacyjne po osiągnięciu wieku emerytalnego, proszę przyjąć poniższe wyjaśnienia.

W stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2024 r., zgodnie z nowym brzmieniem art. 17 ust. 5 ustawy o świadczeniach rodzinnych, zmienionym ustawą z dnia 7 lipca 2023 r. o świadczeniu wspierającym, ustalenie osobie sprawującej opiekę prawa do świadczeń emerytalno-rentowych nie ma żadnego wpływu na jej uprawnienia do świadczenia pielęgnacyjnego.

Natomiast, w świetle obowiązujących od 1 stycznia 2024 r. przepisów przejściowych ustawy o świadczeniu wspierającym (art. 63), osoby, które nabyły prawo do świadczenia pielęgnacyjnego za okres przed wejściem w życie tej ustawy (tj. do 31 grudnia 2023 r.), mogą kontynuować pobieranie świadczenia pielęgnacyjnego na zasadzie zachowania do niego praw nabytych na warunkach obowiązujących do 31 grudnia 2023 r., określonych przepisami ustawy o świadczeniach rodzinnych.

W sprawach o ww. świadczenie pielęgnacyjne, do którego prawo powstało do 31 grudnia 2023 r., zastosowanie mają przepisy dotychczasowe, w tym m. in. art. 17 ust. 5 pkt 1 lit. a ustawy o świadczeniach rodzinnych, w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2023 r. Zgodnie z tym przepisem, świadczenie pielęgnacyjne nie przysługuje, jeżeli osoba sprawująca opiekę ma ustalone prawo do świadczeń emerytalno-rentowych wskazanych w tym przepisie.

Podkreślić trzeba, że dana osoba ma ustalone prawo do emerytury od dnia, w którym legitymuje się ważną i ostateczną decyzją administracyjną przyznającą takie świadczenie. Zatem, dopóki danej osobie, na jej wniosek własny nie zostanie ustalone, ostateczną decyzją organu emerytalno-rentowego, prawo do emerytury lub innego świadczenia emerytalno-rentowego, nie zachodzi przesłanka negatywna, wykluczająca prawo do świadczenia pielęgnacyjnego, przysługującego na tzw. „starych zasadach”.

Emerytura czy też renta, to prawo, a nie obowiązek danej osoby, co oznacza, że osoba pobierająca świadczenie pielęgnacyjne na tzw. „starych” zasadach nie musi przechodzić na emeryturę, lecz może dokonać wyboru i nadal pobierać świadczenie pielęgnacyjne - zwłaszcza, jeśli jest ono wyższe niż potencjalna emerytura. Bez znaczenia pozostaje fakt, że osoba sprawująca opiekę osiągnęła wiek uprawniający ją do wystąpienia z wnioskiem o emeryturę.

Należy przy tym podkreślić, że ustawa o świadczeniach rodzinnych ani w obecnym stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2024 r., ani w kształcie obowiązującym do 31 grudnia

2023 r. - stosowanym w sprawach praw nabytych do świadczenia pielęgnacyjnego - nie zawiera/zawierała regulacji, które uniemożliwiałyby osobie sprawującej opiekę dalsze pobieranie przyznanego świadczenia pielęgnacyjnego, w przypadku osiągnięcia przez ww. osobę wieku uprawniającego do przejścia na emeryturę. Również żaden organ wypłacający świadczenie pielęgnacyjne nie ma prawa żądać od osoby je pobierającej, aby zrezygnowała ze świadczenia i wystąpiła do organu emerytalno-rentowego z wnioskiem o emeryturę.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
Aleksandra Gajewska
Sekretarz Stanu
/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/